

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/189/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5106201699
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5106201699.7

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov: v rade 1/ Ing. I. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Od I. XXX, Y., v rade 2/ A. Q., nar. XX.XX.XXXX, G., I., P. I. XX/XX, obaja zastúpení JUDr. Michalom Krnáčom, advokátom so sídlom V. I. XXX/XX, G., proti odporcom: v rade 1/ X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, v rade 2/ B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, obaja zastúpení JUDr. Ing. Martinom Chlapíkom, advokátom so sídlom W. XX, G., o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie odporcov proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 18C/11/2006-779 zo dňa 5. decembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že navrhovatelia sú podielovými spoluvlastníkmi k nehnuteľnostiam v k.ú. G., a to pozemku parc. KNC č. 1329/1 - zast. plochy a nádvorí o výmere 90 m², parc. KNC č. 1329/2 - zast. plochy a nádvorí o výmere 144 m², parc. KNC č. 1329/3 - zast. plochy a nádvorí o výmere 136 m² a parc. č. 1329/4 - zast. plochy a nádvorí o výmere 52 m². Uložil odporcom povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania navrhovateľom a takisto spoločne a nerozdielne nahradiť trovy štátu Slovenskej republiky vo výške 23,84 Eur na účet Okresného súdu Žilina. Vyhodnotil, že konanie všetkých prevodcov a nadobúdateľov od spol. G.R.F. po odporcov sa prieči dobrým mravom, ich konanie bolo konaním s cieľom neprísť o predmetné nehnuteľnosti a nevrátiť ich pôvodnému vlastníkovi pred dražbou, ktorej príklep bol zrušený a teda vykonávali úkony s cieľom obísť zákonnú povinnosť. Vykonaným dokazovaním a rozsiahlymi rozpormi vo výpovediach bratov W. a odporcov bolo preukázané, že vedeli o zrušení príklepu, pričom je nepochybné, že spol. G.R.F. nevrátila tieto nehnuteľnosti, ale v neštandardne krátkych lehotách ich previedla na ďalší subjekt, avšak suma, ktorá bola poskytnutá v rámci dražby, bola spoločnosti vrátená, teda ostali im aj peniaze, aj nehnuteľnosti, resp. kúpna cena za ne. Teda nebola daná dobromyseľnosť prevodcov, dobrá viera a rozpor s dobrými mravmi a pokus o obídenie zákona. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p., navrhovatelia mali úspech v konaní, preto im prináleží náhrada trov konania voči neúspešnému účastníkovi t.j. odporcom. Súd v danej veci nezistil žiadne dôvody osobitného zreteľa, pre ktoré by navrhovateľom ako úspešným účastníkom v konaní nepriznal náhradu trov konania voči odporcom.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporcovia najskôr osobne a následne aj prostredníctvom právneho zástupcu.

V odvolaní zo dňa 2.2.2015 vyjadrili svoje hlboké sklamanie, ba až zdesenie nad tým, ako dokázala sudkyňa po 10 rokoch trvajúcim konaní účelovo a metúco vypracovať tak rozsiahly rozsudok. Je až neuveriteľné ako ľahko a rýchlo sa dajú vďaka kompetentným pracovníkom súdu získať nehnuteľnosti v Žiline. Poukázali na niekoľko pochybení a rozporov v rozsudku. Konajúca sudkyňa ich úmyselne stotožňuje s firmou GRF a nedostatočne ju presvedčili o dobrej viere pri kúpe nehnuteľností. Súdom úmyselne organizované a opakované výpovede odporcov i svedkov mali dosiahnuť stav, že odporcovia budú obviňovaní z klamstiev. Účelovosťou rozsudku sú aj opakované predvolania svedkyne O. W., bývalej manželky ich syna Q.. Okresný súd skúmal a analyzoval aj iné nehnuteľnosti a stavby v

Žiline, ktoré neboli predmetom konania, zaoberal sa aj rozsiahlou písomnou časťou a inými osobami, ktoré neboli účastníkmi konania zrejme účelovo zdiskreditovať odporcov vopred naplánovanými konšpiračnými teóriami poškodiť ich na ich právach. V rozsudku sa uvádzali rozsiahle účelové kompilácie a fikcie o ich právnych predchodcoch, pričom ďalej sú uvádzané aj ďalšie im neznáme veci a účelovo obviňované osoby, firmy a úrady z minulých rokov, ktoré nesúvisia s predmetom konania. Je nespochybniteľné, že odporcovia nehnuteľnosti kúpili riadne, za primeranú cenu a podľa platného zákona. Navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a sám vo veci rozhodol.

V odvolaní zo dňa 9.2.2015 uviedli, že z priebehu konania a vykonaného dokazovania je zrejmé, že prvostupňový súd si v predmetnej veci už dávno ustálil svoj názor na túto vec a vedel ako rozhodne. O jednostrannom prístupe v neprospech odporcov svedčia aj skutočnosti ohľadom výpovedí svedkyne B. X. (W.) bývalej manželky Q. W., pričom malo ísť o svedka, u ktorého sú dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti. Poukázali tiež na skutočnosť, že o žiadne podstatné rozpory vo výpovediach odporcov sa nejedná a z takýchto „akože rozporov“ nemožno vyvodiť záver o nedobromyseľnosti odporcov. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje, akým spôsobom sa súd vysporiadal s výsluchmi a tvrdeniami navrhovateľov. Vyhlásenia navrhovateľov o podvoch a fiktívnych prevodoch sa v rozsudku nespomínajú vôbec. Poukázali na rozhodnutie OS Žilina 13C/50/2002-267 zo dňa 29.5.2007 ako aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Navrhli rozhodnutie zmeniť a návrh zamietnuť.

K podanému odvolaniu sa vyjadrili navrhovatelia. Z vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že to bol vždy Q. W. a nie odporcovia, kto predmetné nehnuteľnosti užíval. Takisto je zrejmé, že bolo veľmi nepravdepodobné, aby bratia W. a ich matka (odporkyňa) nevedeli o zrušení príklepu v daňovej exekúcii, práve naopak, je viac ako pravdepodobné, že všetci členovia rodiny o zrušení príklepu vedeli. Q. W. sa spoločne so svojimi bratmi a matkou cielene snažil zvrátiť negatívne dôsledky zrušenia príklepu v daňovej exekúcii. Už prvý prevod vlastníckeho práva zo strany G.R.F., spol. s r.o. na W. bol celkom jednoznačne vykonaný s cieľom zmariť účinky príklepu z daňovej exekučnej dražby. S poukazom na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR navrhli napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. toto rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Zákonná úprava v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. okrem iného ukladá súdu stručne, jasne a výstižne v dôvodoch svojho rozhodnutia uviesť, z ktorých konkrétnych skutočností vychádzal (na ktoré konkrétne dôkazy prihliadol a na ktoré nie) a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil tak, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé. Účelom dôvodov súdneho rozhodnutia je v prvom rade vyhodnotiť vykonané dokazovanie s tým, aby bolo zrejmé nielen to, aké dôkazy boli v konaní vykonané, ale najmä to, aký význam mal ten, ktorý konkrétny dôkaz pre súdom prijatý záver. Je potrebné vyhodnotiť i také dôkazy, ktoré boli v rozpore so zisteným skutkovým stavom preukázaným na základe iných dôkazov.

Ak súd nepostupuje v zmysle vyššie uvedeného, odníma tým účastníkom možnosť konať pred súdom, lebo takýto účastník sa potom nemá možnosť zákonným spôsobom voči rozhodnutiu brániť (najmä s prihliadnutím na ust. § 205 a nasl. O.s.p.) a môže len vysloviť nespokojnosť s takýmto rozhodnutím vo všeobecnej rovine.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je potom potrebné prisvedčiť odvolateľom v tom, že z dôvodov napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, z ktorých konkrétnych dôkazov súd vychádzal, keď konštatoval nedostatok dobromyseľnosti na strane odporcov. Prvostupňový súd na jednej strane podrobne v dôvodoch rozpisuje jednotlivé vykonané dôkazy a poukazuje na rozpory vo výpovediach svedkov, ale v závere svojho rozhodnutia tieto dôkazy dostatočným spôsobom nevyhodnocuje, a preto ani nie je zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností vychádzal, keď konštatoval, že aj P. W. s manželkou ako právni predchodcovia odporcov museli mať vedomosť o nezákonnom nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (zdôvodnenie spôsobom „z rozsiahleho dokazovania vyplynulo“ je neprípustné). Práve táto skutočnosť je rozhodujúca pre posúdenie veci, lebo v prípade, ak by osoby, od ktorých odporcovia nadobudli svoje vlastnícke právo, boli dobromyseľné, platí, že nadobudli vlastnícke právo zákonným spôsobom a ako také mohli s vecou disponovať a nemožno preto ani konštatovať, že odporcovia mali nadobudnúť vlastnícke právo od nevlastníkov, a preto ani na ich strane (na strane odporcov) nemožno skúmať dobromyseľnosť s prihliadnutím na ust. § 243d ods. 2 O.s.p.. Pri opačnom výklade by totiž pri každom úkone nasledujúcom po prvotnom prevode musel kupujúci v nekonečnom rade zisťovať pôvod veci, čo by bolo v rozpore so zásadou právnej istoty vo vzťahu k prevádzanej

nehnutelnosti. Skutočnosť, že M. W. ako konateľ vydražiteľa musel o všetkých týchto skutočnostiach vedieť, je pre posúdenie veci v tomto prípade právne irelevantná lebo je povinnosťou súdu skúmať dobromyseľnosť kupujúceho, nie predávajúceho. Nie bez významu je i konštatovanie súdu vo veci 33C/35/2008, kde súd konštatuje na č.l. 11 rozsudku, že vedomosť P. W. a jeho manželky o zrušení rozhodnutia o príklepe nebola v konaní preukázaná aj napriek tomu, že sa jednalo o blízkych príbuzných konateľa spoločnosti G.R.F, s.r.o.. Už z tohto dôvodu, ak súd v tomto konaní takúto vedomosť konštatuje, bude jeho povinnosťou v ďalšom konaní (tak ako je už vyššie uvedené) konkretizovať, z ktorých konkrétnych dôkazov vychádzal, keď k takémuto záveru dospel.

Je potrebné zdôrazniť, že dôkazné bremeno v tomto prípade je na navrhovateľoch, lebo na rozdiel od ust. § 42a OZ sa tu vedomosť nepredpokladá (odporcovia, resp. ich právni predchodcovia nie sú povinní preukazovať, že nemohli o spôsobe nadobudnutia vedieť, ale naopak navrhovatelia musia preukázať konkrétnymi dôkazmi, že o týchto skutočnostiach P. W. a jeho manželka a následne odporcovia vedeli).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.